

Et samtalehefte om temaet

Kvinnerens posisjon og rettigheter

Staben i Sons and Doughters hilser med Klagesangene 3,22-23.

F.v.: April Peng, programansvarlig, Ahyoung Baek, administrerende
direktør og Jessie Cheung, driftsansvarlig. Foto: Maria Indrøy Risanger

Innhold

FORORD: Kvinners posisjon og rettigheter	s. 3
1. Å stå opp for seg selv i et patriarkalsk system: Unge koptiske kvinner i Egypt	s. 4
2. Kvinners posisjon og rettigheter i Vest-Etiopia	s. 6
3. Kvinnen fra Samaria: prostituert eller den første apostelen? ...	s. 9
4. «A perfect wife»?	s. 11
5. Jeg er ikke den eneste	s. 14
6. Hayat-senteret gir nytt liv til unge kvinner i Libanon	s. 17
7. Kjærlighet, tilhørighet og frihet: Kampen mot sexslaveri	s. 19
8. Refleksjoner om fordommer: Møter med thai-kvinner i Norge ..	s. 22
9. Du skulle ikke blitt prest, da?	s. 25
10. Kvinners vei til prestetjeneste i Kamerun	s. 27
SLUTTORD: Du er verdig!	s. 30

FORORD
Helge S. Gaard

1. SAMTALE
Sonja Küspert

2. SAMTALE
Jeritu Berhanu

3. SAMTALE
**Anne Mari
Schiager Topland**

4. SAMTALE
Kjersti Wee

5. SAMTALE
Maggie Morgan

6. SAMTALE
Geir Sakseid

7. SAMTALE
**Sigrid Elise
Dubdahl Buxrud**

8. SAMTALE
Anne Brit Hatleskog

9. SAMTALE
**Linn Sæbø Rystad og
Hilde Marie Øgreid**

10. SAMTALE
**Tom Sverre
Bredal-Tomren**

SLUTTORD
Marit Breen

Kvinnerens posisjon og rettigheter

Av Helge S. Gaard, generalsekretær NMS

I 1. Mosebok 1.27 står det: «Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, som mann og kvinne skapte han dem.» I Galaterbrevet 3.28 står det: «her er ikke mann og kvinne. Dere er alle én i Kristus Jesus.» Likeverdige fra starten på jorda og likeverdige som Guds barn. Derfor står det også i §6 i NMS' grunnregler: Det Norske Misjonsselskap arbeider aktivt for likestilling mellom kjønnene. Dette er et temahefte om «Kvinnerens posisjon og rettigheter». Mange av artiklene handler om situasjonen i andre land. Samtidig kan vi huske på at det også er ulikheter i vårt eget land.

Ulikheter

Det er bare gode 15 år siden satsingen på fotball for kvinner begynte i Avaldsnes idrettslag. Den første tida måtte en argumentere for at det skulle brukes like mye ressurser på jenter som på gutter. Illustrasjonen som ble brukt, var at jentene fikk en blyant, mens guttene fikk en pc. Dette var billedlig brukt på den støtten som guttene fikk målt mot de små ressursene jentene fikk. Det bedret seg, men fortsatt er det stor forskjell på premier og oppmerksomhet som kvinner og menn får i samme idretter. Og slike ulikheter finnes ikke bare innen idretten. Jeg møtte en godt utdannet kvinne som er prest og presteskolelærer i Kamerun. Jeg spurte henne: «Hvordan er det for deg som kvinne å være prest her i Kamerun?» Hun så på meg og sa: «Det er ikke lett å være *kvinne* i Afrika!»

Sammen gi kvinner muligheter

Dette gjelder ikke bare i Afrika. Selv om kvinner fikk tidlig stemmerett i NMS, har de måttet kjempe for samme muligheter som oss menn. Også i NMS var det kvinner som opprettholdt virksomheten med foreningene, mens menn havnet i posisjoner. Slik har det riktignok ikke vært i siste periode i landsstyret. Da har flertallet vært kvinner, og både leder og nestleder er kvinner. Det er kjempeflott, de har gjort, og gjør, en god jobb. Vi har også vært bevisste på at det skal være en god balanse av kvinner og menn i lederposisjoner i NMS, vi skal være et eksempel ut i en verden der dette ikke er en selvfølge. Vi er en misjonsorganisasjon som har fokus på å formidle evangeliet i ord og handling. Sammen skal vi dele troen på Jesus. Men vi er hele mennesker. Derfor vil vi sammen også bekjempe urettferdighet og utrydde fattigdom. Dette innebærer å gi kvinner samme muligheter som menn, og ved det frigjøre den kraften som kvinner har og skal ha i samfunn, misjon og kirke. Dette heftet vil gi ulike eksempler som kan være et godt utgangspunkt for samtaler om situasjonen for kvinner både i Norge og i andre land. Bruk artiklene til samtale og refleksjon. Hvordan kan vi sammen arbeide aktivt for å bekjempe urettferdighet? Hvordan kan vi sammen arbeide aktivt for likestilling mellom kjønnene? Det betyr som oftest at det er kvinnene som skal løftes og gis den ære og respekt de fortjener, både lokalt og globalt!

Å stå opp for seg selv i et patriarkalsk system: Unge koptiske kvinner i Egypt

Tekst: Sonja Küspert, NMS-rådgiver

Jenter og kvinner i Egypt lever i et land, hvor skadelige skikker og tradisjoner vedvarer, hvor patriarkalske verdier opprettholder ulikhet og normaliserer vold mot kvinner og jenter.

Fattigdom og arbeidsledighet skaper grobunn for fortsatt vold, og det praktiseres tidlige ekteskap. I tillegg mangler mange kvinner bevissthet om sine grunnleggende rettigheter. Til tross for at det finnes juridisk rammeverk for å bekjempe vold i Egypt, er det i praksis liten effektiv beskyttelse for de som utsettes for vold.

Anafora tar disse utfordringene på alvor. Det koptisk ortodokse retreat-senteret hjelper unge kvinner med å håndtere erfaringer med trakassering, vold og misbruk. De gir dem styrke og redskaper til å kjempe mot urettferdigheten.

«Du er verdig»

Hvert år blir mellom 130-180 unge kvinner mellom 17 og 25 år invitert til det fredfulle senteret for å være med på workshops i programmet Axia. Axia betyr «du er verdig». Her får de muligheter til å bearbeide traumatiske opplevelser i et beskyttet miljø, motta hjelp gjennom undervisning, gruppeterapi, lek og kunstterapi, samt individuell støtte fra psykolog. Det sosiale står i fokus og betyr mye.

De unge kvinnene overlates ikke til seg selv etter oppholdet. De får støtte gjennom et nettverk som ledes av kvinnelige ledere som var sammen med dem på Anafora, og som bor i samme region som de kommer ifra. Lederne organiserer månedlige samlinger for dem som har deltatt i Axia, og besøker dem regelmessig i hjemmene. Prestene i regionen får også opplæring ved Anafora. De får psykologisk trening og lærer om kvinners rettigheter, så de kan være gode støttespillere. Fedrene og unge menn samles hver for seg til møter hvor de hører om kvinners rettigheter, og hvordan en sunn og respektfull omgang er mulig og ønskelig.

Det nytter

Siden dette arbeidet startet i 2006 har det båret frukter. Kvinner blir mer selvsikre, de kjenner rettighetene sine og står opp for seg selv. Samfunnet forandrer seg sakte; kvinner blir ikke lenger giftet bort så unge, de får lov til å jobbe, noen til og med etter at de gifter seg. Fedre diskuterer saker med døtrene sine og lytter til argumentene deres.

Her er utsagn fra to unge kvinner som har deltatt i Axia. De har lært å si NEI, stå opp for seg selv og si ifra i stedet for å ignorere trakassering:

«Jeg var på vei hjem. Det var mørkt i bussen. Plutselig kjente jeg en hånd som rørte meg bakfra. Tidligere ville jeg kanskje ha byttet sete eller forlatt bussen. Men nå var jeg sterk nok og snudde meg mot mannen og skrek rett inn i ansiktet hans. Bussjåføren tente lysene i bussen, og dette tok jeg som et tegn på at han støttet meg.»

«Jeg kom inn i en buss, og der var det et ledig sete ved siden av en muslimsk mann, så jeg satte meg ned. Mannen var ikke fornøyd med dette og oppfordret meg til å stå opp igjen. Men jeg nektet å gjøre det, jeg kjenner mine rettigheter! Det endte med at mannen forlot setet sitt!»

Fra Bibelen

Gal 3,26-28

Bønn

Kjære Gud,
vi takker deg for håpet som spirer der motløshet har fått råde. Takk for unge kvinner som oppdager sin verdi og finner mot til å stå opp for seg selv. Takk for mennesker og fellesskap som skaper trygge rom, gir støtte og tenner nytt håp. Vi priser deg for hvert lille og store tegn på forandring. Vi ber om din velsignelse over Anafora, alt arbeidet og alle viktige menneskemøter som foregår der. Amen.

Sang

NoS 471, Nærmere deg, min Gud

Spørsmål til samtale

1. Hvilken forskjell tror du at et budskap som «du er verdig» kan utgjøre i et menneskes liv?
2. Hvilke muligheter og begrensninger kan du se for deg at et slikt budskap kan ha i en kontekst som synes vanskelig å endre med tanke på undertrykkende normer og praksiser?
3. Hvilke situasjoner kan du gjenkjenne i egen kontekst/ eget liv der du ønsket å stå opp for deg selv, men ikke evnet å gjøre det? Hva kunne i tilfelle ha vært en støtte for deg i en slik situasjon som kunne bidratt til at du handlet annerledes?

Kvinners posisjon og rettigheter i Vest-Etiopia

Tekst: Jeritu Berhanu, leder av Mekane Yesus-kirken sitt diakonale arbeid i Vest-Etiopia, og tidligere leder av WEWEP-programmet¹

Etiopia har gjort betydelige fremskritt i arbeidet med å fremme likestilling mellom kjønnene de siste årene. Innsatsen for å bedre jenters tilgang til utdanning og redusere kjønnsforskjeller i skolegang har gitt positive resultater.

Kvinners deltakelse i arbeidslivet har også økt, selv om det fortsatt finnes store kjønnsforskjeller når det gjelder jobbkvalitet, lønn og lederstillinger. Etiopias myndigheter har flere politiske tiltak og programmer for å fremme likestilling, og kvinners representasjon i politiske beslutningsprosesser er styrket. Samtidig gjenstår en rekke utfordringer. Dypt forankrede sosiale normer, kulturelle praksiser og stereotyper bidrar fortsatt til å opprettholde kjønnsulikhet. Kjønnsbasert vold er et alvorlig problem som krever målrettet innsats, både innen forebygging og for å støtte overlevende.

I kirken skjer det mye

I Mekane Yesus-kirken blir kvinner stadig mer synlige. Kvinners representasjon i menigheters eldsteråd, og i stillinger på sokne- og bispedømmenivå har økt. Det gjelder også andelen kvinner i stillinger innen bispedømmets diakoni- og sosialtjenester, i prosjekter og ulike avdelinger. Men antall kvinner i beslutningsposisjoner er fortsatt lavt sammenlignet med menn.

I Vest-Etiopia har særlig det tidligere NMS-støttede programmet for kvinners myndiggjøring (WEWEP) spilt en viktig rolle i å skape endring.

Det har skjedd mye de siste årene. Jenter og kvinner i våre omgivelser bryter barrierer og bidrar til endring i kirkesamfunnet. Ettersom kvinner fortsetter å kjempe for sine rettigheter, sin trygghet og fremtid, ser vi at arbeid gjennom mange år gir positive frukter. De har bidratt til å skape bevissthet i befolkningen om kjønnsrelaterte spørsmål og gitt særlig unge kvinner nye håp og drømmer. Disse kvinnene spiller også en rolle i det offentlige rom og fungerer som forbilder for andre kvinner.

¹ Western Ethiopia Women Empowerment Programme (WEWEP)

Fra Etiopia. Foto: Marit Neset

Viktig med myndiggjøring

Å myndiggjøre kvinner er mer enn bare ord. Det handler om å sikre at kvinner har tilgang til utdanning, økonomiske muligheter og lederroller. Et arbeid som støtter myndiggjøring av kvinner har betydd mye også i mitt liv: Jeg fikk utdanning, kunne konkurrere om jobber og har fått lederansvar. I tillegg har mange mennesker inspirert meg til å ta lederroller, inkludert min ektemann.

I ulike faser av livet, i ledelse av prosjekter og programmer, har jeg fått oppmuntring og råd fra ledere og prester i min egen menighet. Også misjonærer jeg har jobbet sammen med gjennom NMS-prosjekter, og da spesielt i WEWEP-programmet som jeg ledet i nesten 14 år, har støttet og oppmuntret meg. I begynnelsen av karrieren min visste jeg ikke om jeg var den rette personen for jobben. Disse støttespillerne hjalp meg å se at jeg kunne være det, og støttet meg i å bygge kompetanse.

Lede og leve med verdighet

Gjennom min reise som leder har jeg lært at kvinner ikke trenger å være redde for å lede. Man skal heller ikke forvente å bli behandlet annerledes bare fordi man er kvinne. Vi kan ha spesielle egenskaper som kan hjelpe oss å lede bedre

og mer effektivt i enkelte situasjoner. Vi er ofte mer organiserte, fleksible og i stand til å tilpasse oss lettere enn menn. Det er en stor fordel for enhver leder.

La oss sammen sørge for at hver jente og kvinne kan leve med verdighet, og i kraft av å være likestilt i samfunnet ikke utestenges eller fratas muligheter. La oss stå sammen og arbeide for en fremtid der hver kvinnes rettigheter kan realiseres.

Fra Bibelen

Rom 16,1-7

Bønn

Kjære Gud, vi ber om mot til kvinner som kjemper for sine rettigheter, og om myke hjerter hos menn, ledere og i samfunnet. Velsign arbeidet som gir utdanning, muligheter og nye veier inn i ledelse og tjeneste. Hjelp også oss til å stå opp mot urett der vi lever, og til å løfte hverandre fram. La flere få leve og lede med den verdigheten du har gitt alle mennesker. Vi ber om din velsignelse over den voksende kirken i Etiopia. Amen.

Sang

NoS 651, Kjærlighet fra Gud

Spørsmål til samtale

1. Hva tenker du om det som står i teksten om at dypt forankrede sosiale normer, kulturelle praksiser og stereotyper bidrar til å opprettholde ulikhet mellom menn og kvinner? Hvordan kan dette utarte seg i ditt nærmiljø i dag? Hva kan konsekvensene av dette være?
2. Hvordan kan vi gjenkjenne lederpotensiale og egenskaper som kanskje faller utenfor tradisjonelle lederidealer? Hvordan kan vi som individer og som fellesskap være kloke støttespillere for slike kommende og sittende ledere?
3. Jeritu skriver at kvinner kan ha spesielle egenskaper som ledere, og at kvinner er mer organisert, fleksible og tilpasningsdyktige. Hva tenker dere om slike refleksjoner?

Kvinnen fra Samaria: prostituert eller den første apostelen?

Tekst: Anne Mari Schiager Topland, Sjømannsprest for studenter i Øst-Europa

Vi finner det vi ser etter, mens vi kan overse det vesentlige.

Les bibelteksten: Joh 4,1-42

Disiplene fant mat i den samaritanske landsbyen, hørte Jesu undervisning om markene som var hvite til høst, mens de forbigikk i stillhet samtalen Jesus hadde med en samaritansk kvinne. Erttiden husker henne mest for hennes mange forhold til menn.

«I det samme kom disiplene hans, og de undret seg over at han snakket med en kvinne. Men ingen av dem spurte hva han ville eller hvorfor han snakket med henne.» Joh 4,27

Når vi leser og reflekterer over bibeltekster, er det ikke fra et nøytralt sted. Vi har en forforståelse som er formet av så mye. Tiden vi lever i, tolkninger vi har hørt tidligere, hvem vi er, og hvor vi er. Vår kontekst blir et sett med briller som vi ubevisst leser teksten med.

Feministisk teologi fra sør

Bibeltekstene er tolket og kommentert av vestlige menn i maktposisjoner gjennom store deler av virkningshistorien. Feministisk teologi har gjort oss oppmerksomme på at mye har blitt oversett eller gått tapt når bare menn kunne studere, undervise og preke. Kvinner fra den sørlige halvkule og fra den afrikanske diasporaen i USA påpeker undertrykkende kjønns-, sosiale og rasistiske strukturer. De kritiserer feminismen for å tale hvite privilegerte kvinners sak, og Black Theology for å være mannsdominert. Hvis vi låner brillene deres, kan vi oppdage nye sider ved bibelteksten.

Var samaritaneren i Joh 4 en utro kvinne eller prostituert, slik hun ofte er blitt stemplet? Kan det være andre tolkninger? Var hun utro, ville hun etter loven blitt steinet (Joh 8,1-11). Var hun enke, ville hun ha blitt giftet bort til den avdødes bror eller slektning (Matt 22,24-28). Kan hun ha vært offer for mange menns vold og seksuelle krenkelser? Vi vet ikke.

Jesus ser mennesket

Det vi vet, er at to tabuer brytes i denne fortellingen, som også er den lengste refererte samtalen Jesus har med noen. Den navnløse er kvinne og hun er samaritaner, et folkeslag som jødene unngikk. Jesus ber henne om hjelp, hun drøfter teologi med ham, og er personlig. Jesus vet at hun har hatt mange menn, men skambelegger henne ikke. I stedet åpenbarer han for henne at han er Messias, disiplene får forstå det senere. Hun bringer evangeliet til sitt eget folkeslag lenge før disiplene får befalingen om å gå til Jerusalem, Judea, Samaria og like til jordens ender (Apg 1,8). Samaritanerne kom til tro da kvinnen ledet dem til Jesus, selv om det først blir omtalt at Samaria hadde tatt imot Guds ord da Filip dro dit etter oppstandelsen (Apg 8,14).

Fra Bibelen

Joh 4,1-42

Bønn

Kjære Gud,
vi takker deg for at du ser det vi overser, og møter mennesker
der vi ofte vender blikket bort. Takk for at du bryter våre
grenser og vante forestillinger. Tilgi oss der vi er sneversynte.
Gi oss øyne som ser slik du ser, hjerter som rommer slik du
rommer, og ord som bringer liv der andre har brakt dom.
Amen.

Sang

NoS 438, Eg kjem med tome hender

Spørsmål til samtale

1. Fastholdt de første kristne de tabuene Jesus brøt, og har kirken videreført undertrykkende praksiser?
2. Hvorfor ble ikke navnet hennes husket, slik mannen i kapittelet før blir navngitt, tror dere?
3. Hvilke tanker har dere om å lese Bibelen gjennom «andres briller», slik teksten foreslår? Er du bevisst «dine briller» når du leser bibeltekster og hvordan dette påvirker din forståelse av teksten?

«A perfect wife»?

Tekst: Kjersti Wee, prest og bibelforsker.

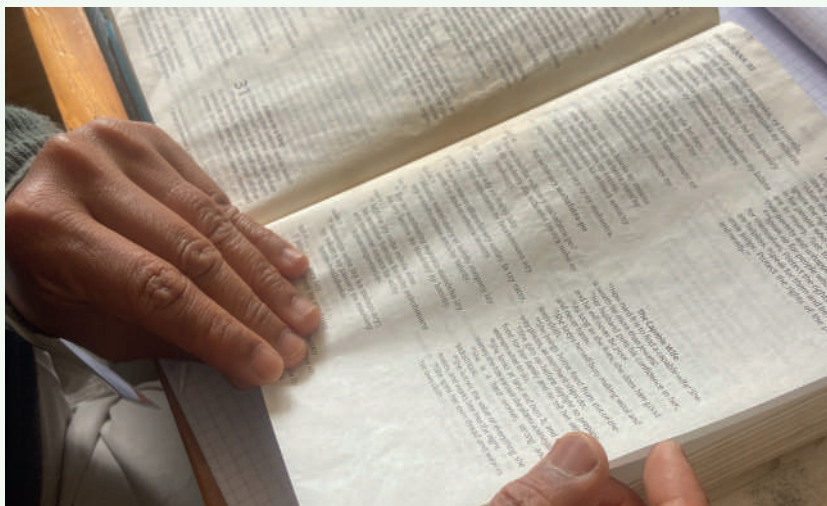
På Madagaskar blir teksten om «den gode kone» i Ordsp 31,10-31 brukt som modell for hvordan kvinner bør oppføre seg når de gifter seg.

Les bibelteksten: Ordsp 31,10-31

I min studie av hvordan gassiske kvinner forstår denne Bibelteksten, ble 14 kvinner og mødre fra den gassisk-lutherske kirken intervjuet. Alle kjente seg igjen i teksten og mente den beskrev deres hverdag. Teksten forteller om en arbeidsom og klok kone som står på for familien fra morgen til kveld.

Hanitras historie

Hanitra, en arbeidende trebarnsmor i 30-årene, fortalte at teksten «... får meg til å innse at vi kvinner faktisk er sånn». Videre fortalte hun om en episode hvor hun følte hun ikke levde opp til idealet i teksten. Hanitra forteller:

«Siden jeg jobber fulltid, har jeg en daglig plan for husarbeidet, fordi vi heller ikke har noen hushjelp. Det er jeg som har ansvar for huset. Om morgenen fyrer jeg opp varmen, jeg lager frokost og forbereder lunsj, og jeg gjør barna klar til skolen.

Deretter går jeg på jobb, og etter jobb vasker jeg klær, rydder huset og lager middag. Dette er hovedoppgavene jeg alltid gjør etter jobb. Men denne dagen var jeg veldig, veldig sliten. Så jeg orket ikke å gjøre noe da jeg kom hjem. Jeg vasket ikke klær. Jeg ryddet ikke huset. Jeg klarte bare å lage middag til familien.

Og jeg både så og følte at det skapte en dårlig atmosfære, ikke bare mellom barna, men også mellom meg og mannen min, ja faktisk i hele i familien, fordi jeg ikke utførte mine plikter. Og de spurte: Hvorfor gjorde du ikke det?»

Alle kvinnene mener teksten forteller dem hvordan de skal leve, og selv om det er krevende, bør de likevel forsøke. Miora, en mor i førtiårene med fem barn, sammenligner hennes gassiske kontekst med teksten i Bibelen og sier: «Verdien til gassiske kvinner er å være hardtarbeidende, ofre seg for familien sin og å ta vare på dem. Det er en del av vår verdi.»

Ideal og trøst

Flere av kvinnene, kalte den gode kone i teksten for «a perfect wife», «a perfect woman» og «a superwoman», men de mener likevel at alle kvinner bør forsøke å følge standarden i teksten.

Selv om teksten er et uoppnåelig ideal som ingen noen gang vil klare å innfri, sier kvinnene at de blir oppmuntret av teksten. De finner trøst i at teksten om den gode kone er tatt med i Bibelen.

Fra Bibelen

Ordsp 31,10-31

Bønn

Kjære Gud,
takkt for at vår verdi ikke skapes av alt vi gjør, men av at vi er dine elskede barn. Takkt at du ser alle kvinner som arbeider ute og hjemme, som bærer ansvar ingen ser, og elsker med hender som aldri hviler lenge. Gi hvile til den utmattede. Gi mot til den som tviler på sin verdi. Gi familier øyne som ser og hjerter som viser takknemlighet. Amen.

Sang

Ver hos meg, Salmer i Livet

Spørsmål til samtale

1. Er teksten om «den gode kone» relevant for deg i din hverdag? I tilfelle, på hvilken måte?
2. Hva tenker du om de gassiske damenes forståelse av teksten?
3. Hvorfor / hvorfor ikke er teksten om «den gode kone» nyttig å ha som forbilde i vår hverdag?

5

Jeg er ikke den eneste

Tekst: Maggie Morgan, filmskaper og prosjektleder for SAT-7 prosjektet *Trosfrihet og likestilling*

Da jeg først ble kjent med Youstina, var hun ivrig seer av SAT-7-programmet *Today Not Tomorrow*. Hun var 19 år og tilbrakte mesteparten av tiden hjemme, der hun tok seg av sine fire yngre søsken.

Som eldste datter hadde hun lært at det var hennes plikt å hjelpe moren. Dette ansvaret falt naturlig for henne. I stedet for å fokusere på studiene brukte Youstina mye tid på barnepass, matlaging og rengjøring. Hun ønsket å fylle denne rollen, selv om hun på dette tidspunktet var universitetsstudent med store drømmer om å studere kommunikasjon. Følgelig gikk hun glipp av mange forelesninger, og hun prioriterte familiens behov fremfor egne ambisjoner.

Som en lydlig og religiøs ung kvinne hadde Youstina lært at hennes primære rolle var å tjene familien, og at lydighet var forventet av henne. I hennes lokalsamfunn ble høyere utdanning for jenter hovedsakelig sett på som et statussymbol, noe som økte sjansene for et godt ekteskap, mer enn som en verdi i seg selv. Hennes egne ambisjoner, tanker, drømmer og håp ble ikke regnet som viktige. Hun var blitt opplært til å tro at hennes viktigste mål var å finne en passende ektemann så snart som mulig. Dermed ble husarbeid og omsorgsoppgaver sett på som passende forberedelse til hennes fremtidige rolle som hustru.

Disse verdiene ble forsterket i kirken, hvor religiøse lærdommer om kvinner ofte ble presentert gjennom et svært patriarkalsk og konservativt perspektiv. En «god» kvinne skulle kle seg beskjedent, ikke gjøre seg bemerket og adlyde autoriteter. Hun fikk høre at hun skulle si som Maria: «La det skje med meg som du har sagt». Slike bibelvers, tatt ut av sin sammenheng, ble brukt til å holde unge kvinner på plass. Ingen spurte Youstina: Til hvem sa Maria disse ordene? Når og hvorfor? Og hvorfor skulle de gjelde direkte for hennes eget liv?

Youstina bar på dyp skyldfølelse over at hun mislikte presset familien la på henne. Samvittigheten plaget henne når hun stilte spørsmål ved

Om SAT 7

En kristen arabisk TV-kanal som jobber med å støtte kristne i Midtøsten og Nord-Afrika. SAT-7 presenterer den kristne tro til millioner av mennesker.

landsbyprestenes ord, som oppfordret henne til å adlyde, tjene, lytte og aldri stille spørsmål, av frykt for «å gjøre Gud vred».

TV-programmene og innholdet i sosiale medier som ble produsert av prosjektet *Trosfrihet og likestilling* viste Youstina at hun ikke lenger trengte å føle skyld for å ha egne drømmer og ønsker. Innhold som fremmet tanke- og trosfrihet, og som oppmuntret til kritisk tenkning, ble livsforvandlende for henne. Langsamt og forsiktig begynte Youstina å utforske og reflektere over sine egne oppfatninger. Hun tok kontakt med SAT-7 via en Facebook-gruppe, deltok på en workshop, så en til, og deretter en tredje. Gradvis begynte hun å stille spørsmål ved de systemene som hadde undertrykt henne. «Er det viktigere å være lydig,» spurte hun, «enn å være ekte og sann? Er det ikke viktig å bidra til samfunnet etter evne, blomstre, å komme videre?»

Youstina begynte å uttrykke spørsmålene og erfaringene sine gjennom korte filmer hun laget på mobilen. Hun drømte om å være på TV og fortelle sin historie, og det var hun som oppmuntret SAT-7-teamet til å intervjuer henne. Det gjorde vi. Vi var usikre på om ordene hennes ville provosere foreldrene eller prestene hennes, men hun snakket med mildhet og klokskap. Hun sa:

«Fordi jeg ikke er den eneste, må jeg fortelle disse historiene. Det fantes håp for meg, og det finnes håp for andre, hvis de ikke er redde for å stille spørsmål.»

Fra studio til SAT-7. Foto: Maria Indrøy Risanger

Fra Bibelen

Luk 10,38-42

Bønn

Kjære Gud,
vi ber for jenter og kvinner som lever med frykt, urett og vold. Omslutt dem med din beskyttelse og gi dem styrke i møte med det som er vanskelig. Kom med helbredelse for sår, og la dem møte mennesker som ser dem, tror dem og går sammen med dem videre. Vi ber om at flere skal få ta i bruk sine talenter og bruke dem i ditt rike. Vi ber om din velsignelse over alt arbeidet SAT-7 driver. Amen.

Sang

NoS 697, Der det nye livet lever

Spørsmål til samtale

1. Hva tenker dere om beskrivelsene om hva det innebærer å være en «god» kvinne i Youstinas kontekst? Hvilke kriterier gjelder for å bli ansett som en «god» kvinne i din/deres sammenheng?
2. Har dere eksempler der kirken eller religiøse lærdommer om kvinner og menn brukes, bevisst eller ubevisst, til å opprettholde eller forsterke kjønnsroller?
3. Prosjektet *Trosfrihet og likestilling* oppmuntret og utrustet unge mennesker til å stille kritiske spørsmål. Hva er det som gjør at det kan oppleves vanskelig, eller at man blir redd for å stille kritiske spørsmål i enkelte sammenhenger?

Hayat-senteret gir nytt liv til unge kvinner i Libanon

Tekst: Geir Sakseid, NMS-rådgiver Midtausten

«Nora» flykta frå Syria til Libanon i 2018. Ho fortel:
«Då eg reiste, blei livet mitt snudd opp ned. Eg var alltid åleine, utan venner, skule eller sosialt liv. Til slutt mista eg trua på Gud, og ønskte at eg kunne dø. Men på Hayat-senteret fekk eg nytt håp. Kanskje noko kan endra seg? Kanskje Gud framleis ser meg?»

I ein by aust i Libanon ligg Hayat-senteret, eit opplæringscenter for unge kvinner. «Hayat» er arabisk og tyder «liv».

Gi liv til jenter

– Hayat-senteret var meir enn ein ide, seier misjonæren Mirett frå Egypt, som grunnla senteret i lag med mannen sin, Kiro.

– Det var født ut av ei vanskeleg tid eg gjekk gjennom då eg mista det første barnet mitt. Då eg seinare blei mor igjen, kom tanken om å gi liv til alle jenter.

På Hayat-senteret får unge kvinner høve til å bli kjent med den kristne trua, og får hjelp til å forstå kor verdifulle dei er. Dei får også moglegheit til å skaffe seg eit levebrød, gjennom opplæring i syng og sminke. Dei fleste av kvinnene på senteret er flyktningar frå borgarkrigen i Syria, og stiller svært svakt som flyktningar utan utdanning og jobb. Mange møter press til å bli gifta bort svært unge.

Men med eigne inntekter får dei moglegheit til eit anna liv.

Mange flyktningar

Flyktningane er ikkje populære i Libanon. Sidan borgarkrigen braut ut i 2011, har det vesle landet tatt imot minst halvannen million syrarar. Det er mykje, med tanke på at landet i seg sjølv har eit folketal på litt over fire millionar. Libanon har sjølv vore gjennom ei stor økonomisk krise dei siste fem-seks åra. Det har ei svak sentralregjering og er sterkt fragmentert etter mange år med borgarkrig.

Bygge bruer

NMS støttar Hayat-senteret gjennom den egyptiske misjonsorganisasjonen Jossour. Hayat-senteret tar unge kvinners liv på alvor, og mange finn nytt liv og håp her, slik som «Nora». «Nora» er no sjølv med og hjelper andre

flyktningar. Ho er ei av de som fann trua på Jesus gjennom arbeidet til Hayat-senteret. Når det er naturleg, deler ho trua si med andre flyktningar.

Jossour, som betyr «bruer», arbeider mellom arabarar i fleire land. Gjennom hjelpearbeid og kulturelle aktivitetar blir det bygd bruer for evangeliet. Jossour held kurs og seminar om misjon og inspirerer lokale kyrkjer til å dela trua med dei som ikkje kjenner Jesus. Som eit resultat av dette arbeidet veks det fram små grupper av truande mange stader i den arabiske verda.

Fra Bibelen

Matt 35,34-40

Bønn

Gud,
vi ber for unge kvinner på flukt, som har mista tryggleik, tilhøyrslø og håp. Du ser kvar enkelt, også dei som kjenner seg gløymde og åleine. Takk for stader som gir nytt mot og nye moglegheiter til liv.

Vi ber for arbeidet ved Hayat-senteret og alle som tener der. Gje dei visdom, kjærleik og uthald så dei kan halde fram med å løfte unge kvinner opp. Styrk dei som får opplæring og arbeid, så dei kan bygge ei betre framtid for seg sjølve og andre. Tenn nytt håp i hjarta til dei som tvilar, og lat fleire få erfare at du ser dei og elsker dei. Amen

Sang

NoS 819, Bred dina vida vingar

Spørsmål til samtale

1. Har du nokon gong følt deg åleine eller opplevd sorg? Korleis var det?
2. Veit du om nokon i ditt nærområde som er flytta dit som flyktning eller asylsøkar?
3. Kva kan me lære av Jossour og korleis dei gir liv til unge jenter og bygger bruer for evangeliet?

Kjærlighet, tilhørighet og frihet: Kampen mot sexslaveri

Tekst: Sigrid Elise Dybdahl Buxrud, NMS-utsending til Hongkong

Å kjenne på verdi, trygghet og at man er elsket er noe jeg vil påstå alle mennesker trenger. Likevel er det ikke alle som kjenner på det i 2026.

Stor industri

Det er anslått at det for øyeblikket er 6,3 millioner mennesker som er fanget i sexslaveri i verden². I Hongkong, en by med rundt sju millioner innbyggere, er rundt 200 000 mennesker fanget i sexslaveri. Mange av disse er blitt lurt fra andre land med lovnader om jobb som for eksempel hushjelper.

Sons and Daughters

Organisasjonen Sons and Daughters jobber for å hjelpe kvinner ut av sexslaveri i Hongkong. NMS er med og støtter arbeidet. Frivillige og ansatte går bønnevandring og blir kjent med de som er i bordellene. Gjennom disse møtene får kvinner tilbud om drop-in-timer hvor de kan komme og lære seg en ny ferdighet, som å lage duftlys som de selger. Herfra kan de videre være med i et program hvor de får yrkesopplæring og arbeidstrening, og kan slutte med prostitusjon.

Xyla

Jeg har selv fått være med på noe av arbeidet til Sons and Daughters. Jeg har vært med på bønnevandring i bordeller og gater jeg ellers aldri hadde gått i, og som lukter sterkt av røkelse og stram svette. I gater jeg har gått mange ganger før med butikker og treningssentre, og tatt som en selvfølge at det kun er familier som bor der, har jeg lært at også er bordeller. Familier som jeg regna med spiser middag eller ser på tv. Jeg hadde ikke sett for meg at der sitter det nå kvinner og menn som er fanget i sexslaveri og som ikke kommer seg fri fra dette. Men sånn er det dessverre.

Jeg har fått være med å banke på dører og be for de som ønsker det. Gitt små sjokoladebiter og et visittkort til de som ønsker det. Fått døra hardt igjen foran meg fra de som absolutt ikke ønsker besøk.

² <https://www.sonsanddaughters.org.hk/>

Etter hvert fikk jeg også ansvar for blant annet et strikkekurs. Og det var der jeg møtte Xyla. Xyla kom til Hongkong som hushjelp, men mistet jobben. Som asylsøker hadde hun ikke lov til å jobbe. Hun som hadde latteren løst, lagde den beste maten og som hadde store drømmer, ble fanget i sexslaveri. I dag, ved hjelp av Sons and Daughters, er hun fri fra prostitusjon. Hun fikk nye ferdigheter og jobb. Hun fikk føle seg elsket, trygg og verdifull. Det er jeg takknemlig for å ha vært med på. Om så bare ved å strikke litt sammen.

Fra Hongkong. Foto: Maria Indrøy Risanger

Fra Hongkong. Foto: Maria Indrøy Risanger

Fra Bibelen

Matt 6,25-34

Bønn

Gode Gud,
takkt for arbeidet til Sons and Daughters. Velsign hver samtale
og hvert lille visittkort. Takk for alle som har fått frihet fra
sexslaveri, slik som Xyla. Du ser dem som fortsatt er fanget. og
kjenner navnene bak tallene. Du vet om hvert menneske som
lever uten frihet, uten trygghet, uten å kjenne sin verdi. Vær
nær i rom som lukter av håpløshet. Tenn et lys der skammen
har fått vokse. Takk for at vi kan vende oss til deg, Du som er
verdens lys, i en verden som har så mye mørke. Amen.

Sang

Million Little Miracles av Elevation Worship og Maverick City
Music (finnes på Youtube og Spotify)

Spørsmål til samtale

1. I sangen «Million Little Miracles» synger man om alle
velsignelsene og miraklene Gud har gitt oss og at det er
så mange at man ikke klarer å telle dem. Har det skjedd et
mirakel eller en velsignelse i ditt liv denne uka?
2. Hvordan kan du være en velsignelse eller mirakel i andres liv
den kommende uka? Er det noen i ditt liv som trenger litt
ekstra forbønn, et måltid på døra eller en telefon?
3. Sexslaveri og prostitusjon er også skrevet om i Bibelen.
Hva lærer Bibelen oss at vi kan gjøre med dette?

Refleksjoner om fordommer: Møter med thai-kvinner i Norge

Tekst: Anne Brit Hatleskog, PhD kandidat, VID.

Har du noen fordommer? De færreste av oss kan svare et ærlig nei på det, selv om det er vanskelig. Fordommer hjelper oss å sortere verden, inntrykk og opplevelser. Samtidig kan forhåndsdømming av noen eller en hel gruppe mennesker gjøre stor skade.

I arbeidet med forskningsprosjektet mitt har jeg flere ganger kommet ubehagelig tett på mine egne fordommer. Jeg har, gjennom samtaler med andre kvinner, fått et innblikk i hvordan det føles å møte fordommer fra et samfunn, taushet fra naboene eller som blikk fra andre foreldre på skolens foreldremøter. Denne teksten håper jeg kan åpne for en samtale om det ubehagelige, men også det viktige; Hvordan kan vi bli et bedre medmenneske?

Thaimassasje

Mange av oss har gode ferieminner fra nydelige strender, sol og varme i Thailand. Dette landet i Asia med de smilende menneskene, den fantastiske maten og eksotiske naturen. En naturlig del av ferien er gjerne besøk på et av de mange massasjestedene for å myke opp muskelknuter og nakkesmerter etter en kald norsk vinter.

Thaimassasjesalonger har det etter hvert blitt flere av i byer og tettsteder i Norge og våre naboland også. Min forskning retter seg mot kvinner som jobber i thaimassasje her i Norge, og hvordan deres valg av arbeid påvirker familielivet, relasjonene deres til familien i Thailand og deres møte med det norske samfunnet, nabolaget og offentlige støttetjenester.

Forutinntatthet

For noen få år tilbake ble det sendt en dokumentar på NRK Brennpunkt, «Massasjesalongene»³, og gjennom denne fikk nok flere enn meg bekreftet forutinntatte meninger om kvinnene som jobber med thaimassasje i Norge. For er ikke massasjesalonger egentlig sexsalg, bare fordekt som massasje?

³ Brennpunkt-dokumentaren «Massasjesalongene» ble behandlet i Pressens faglige utvalg (PFU) i to møter og begge ganger ble NRK felt for brudd på god presseskikk

⁴ Ny milepæl for Nuad Thai i Norge – Thai Wellness Fair 2025 – Thai Women's Association in Norway

Illustrasjonsfoto

I etterkant av dokumentaren var Den thailandske kvinneforeningen i Norge en av initiativtakerne til et kompetansehevingsprosjekt for alle som arbeider med thaimassasje, med mål om å gjenopprette forståelsen i Norge av thaimassasje som en helsetjeneste, en kunstform og en kulturarv registrert av UNESCO.⁴

Skadelig

Thaikvinner i Norge opplever at thaimassasje stadig blir misforstått og presentert ensidig negativt i norsk media. Dette har skadet både dem som jobber med det, men også påvirket andre thaikvinner i Norge. En av kvinnene jeg har snakket med, Hong, har jobbet med massasje i over ti år i en mellomstor by i Norge. Hun fortalte:

«Og på grunn av thaimassasje vil noen se på alt som negativt, også på oss som personer. Det er mange som tenker slik i samfunnet. Når de ser en massasjesalong, tenker de slik. Jeg har jobbet hardt for at fokus skal over på helse og behandling.»

Jeg syntes Hong viste stor raushet og forståelse for at fordommer kan oppstå, men det var også mye sårhet i hennes fortelling om hvordan hun hver dag må jobbe for å bevise hvem hun er og hva hun står for.

Så, tilbake til deg og meg og våre fordommer. Hva kan vi gjøre?

Aller først må vi kanskje innrømme at vi har fordommer? Først da kan vi være åpne for å lære av ny informasjon eller egne erfaringer i møte med medmennesker.

Illustrasjonsfoto

Fra Bibelen

Klag 3,18-23

Bønn

Kjære Gud,
du kjenner hjertene våre bedre enn vi selv gjør. Hjelp oss å
være ærlige om våre egne fordommer, og gi oss mot til å møte
det som er ubehagelig i oss selv. Lær oss å se mennesker slik
du ser dem – med verdighet, nyanser og kjærlighet.

Vi ber for kvinner som opplever å bli misforstått, mistenkeliggjort
eller møtt med kalde blikk. Gi dem styrke i hverdagen og
mennesker rundt dem som viser respekt og rettferdighet.

Form oss til bedre medmennesker. Åpne øynene våre, mykne
holdningene våre og la oss være med på å bygge samfunn
preget av tillit, sannhet og omsorg. Amen

Sang

NoS 679, Du viste oss veien til livet

Spørsmål til samtale

1. Er du enig i at vi alle har fordommer? Hvordan kan dine
fordommer påvirke deg og andre i hverdagen?
2. Har du opplevd fordommer rett mot deg eller noen du står
nær? Hvordan opplevde du det?
3. Hva kan vi gjøre for å utfordre oss selv til å bli mer reflekterte
medmennesker?

Du skulle ikke blitt prest, da?

Tekst: Linn Sæbø Rystad og Hilde Marie Øgreid, forskere ved Menighetsfakultetet og forfattere av boka *Synlig og usynlig: Kvinner i pastorroller i norske frikirker*

I vår forskning på kvinner som er pastorer i norske frikirker, ble kallsfortellingene et viktig funn. Kvinnene vi snakket med opplevde seg kalt av Gud til tjenesten de hadde. Kallet var en viktig del av deres livsfortelling, og en trygghet for at de var ønsket i tjenesten.

Tydelig kall

Kallet til å bli prest, pastor eller til en annen kirkelig tjeneste, kan arte seg på flere måter. Det kan være en langsom prosess hvor kallet sakte kommer på plass, eller markante erfaringer hvor kallet ble tydelig. Disse erfaringene kan være helt vanlige erfaringer, men som fester seg i minnet, eller det kan være noe ekstraordinært. Vi fant i forskningen at kallet var like sterkt uavhengig av hvordan kvinnene hadde fått det.

Ulike inndelinger

Vi kan dele det inn i «det indre» og «det moderne» kallet. Det indre kallet er det vi snakket om i avsnittet over, at mennesket erfarer at Gud kaller. Det moderne kallet er at man rett og slett har lyst til å bli prest eller gå inn i en annen tjeneste. Det å skape lyst i et menneske tenker vi også er en måte Gud kaller mennesker på.

Alt det vi har nevnt til nå kan rommes i betegnelsen «det vertikale kallet», altså det kallet som har med gudsrelasjonen å gjøre. «Det horisontale kallet» blir da den delen av kallet som har med omgivelsene å gjøre, og her er det mange aktører. Noen kan spørre: «Har du tenkt på å bli prest, det kunne du passet til?» De kan vi kalle pådrivere, de som oppfordrer noen andre til tjeneste. En annen gruppe er de som bekrefter et kall, som gir et kompliment for en andakt, at noen er gode å snakke med, at de er gode ledere, eller noe annet. Andre igjen kan være rollemodeller, eller medvandrere å drøfte kallstankene sine med. Alle disse er viktige aktører i det horisontale kallet, selv om de ofte er ubevisst på det. De er med på å hjelpe et kall til å vokse fram.

Kallet må bekreftes

Noen ganger går mennesker med et kall ingen bekrefter. Ingen ser kvinnen som går der og lurar på å bli prest. Det kan være en vond opplevelse. På den annen side - når det vertikale og horisontale kallet peker i samme retning, Guds stemme og omgivelsenes stemme sier det samme, da gir det en trygghet til å svare ja på kallet.

Forskningen vår viser at det å få kallet sitt sett og bekreftet er svært viktig. Når det motsatte skjer er det vondt. Tenk over: har jeg et kall? Eller har jeg et kall til å se, bekrefte og være pådriver for andres kall? På bakgrunn av forskningen vår mener vi helt tydelig at flere kristne miljøer må jobbe med å være kallsfremmende fellesskap. Dere er herved utfordret!

Fra Bibelen

Luk 1,26-38

Bønn

Takk, Gud, at alle mennesker er kalt til å være dine barn. Takk at du også kaller oss til tjeneste der vi er. Vær du hos alle dem som tenker på å gå inn i en spesiell tjeneste, og hjelp dem til å våge. Hjelp oss å se hvilke gaver mennesker rundt oss har, og til å oppmuntre, bekrefte og utfordre. Takk at din nåde omslutter oss uansett hvilke valg vi tar og hvilke tjenester vi går inn i. Amen

Sang

NoS 661, Høstens herre, når du sender

Spørsmål til samtale

1. Snakker dere om kall i deres fellesskap?
2. Hvordan kan du være det horisontale kallet for noen?
3. Spør en prest/pastor om hvorfor de valgte å bli akkurat det. Kanskje får du høre kallsfortellingen deres.

Kvinneres vei til prestedtjeneste i Kamerun

Tekst: Tom Sverre Bredal-Tomren, professor ved VID.

«Hun [kvinnepresten] vil forbedre kirkens forståelse. Vi vet at kulturen her plasserer kvinnen på andre plass, og kvinnen har ofte ikke rett til å ta ordet. Derfor vil ordinasjon av kvinner føre til at folk stiller spørsmål, som igjen bidrar til at holdninger endres. Jeg tror at ordinasjon av kvinner i EELC kan føre til forandring.»

Christel, prest i Den evangelisk-lutherske kirke i Kamerun

Lyddoptakeren min har fått kjørt seg. I alt 25 kvinner og menn er intervjuet om hvordan de har opplevd debatten om kvinnelig ordinasjon i Den evangelisk-lutherske kirke i Kamerun (EELC). Jeg har brukt mye tid på samtaler og opptak av historiene til de tolv første kvinnene som ble ordinert, samt de fleste kvinnene som var teologistudenter i 2019. Fem år senere gjorde jeg nye og oppfølgende intervjuer.

Bakgrunnen for prosjektet springer ut av det jeg selv har sett. Jeg var til stede som observatør på generalforsamlingen (Synoden) som vedtok å åpne for ordinasjon av kvinner i 2009. I nærmere 20 år har jeg undervist kommende prester i EELC, og jeg har hatt oppgaver og verv i kirken – fra grasrotnivå til øverste ledelse.

Kvinner sto frem

Jeg lot meg imponere over hvordan kvinnene sto frem med tydelig og klar forkynnelser. De bar ansvar i menighetene, hadde et sterkt ønske om å bli prester og tok samtidig hovedansvar for barn, familie og hjem. Jeg observerte også hvordan enkelte mannlige kollegaer lo høyt når en kvinnelig student leverte sterke faglige prestasjoner i en klasse der 90 prosent var menn – klassiske hersketeknikker. Derfor var det nødvendig å vite mer, og det var nødvendig å gi kvinnene en stemme.

Resultatet ble boken *Lutherske kvinneprester i Kamerun: Historie, teologi, erfaringer og ekklesiologisk endring*, som også er oversatt og utgitt i Kamerun⁵.

⁵ Denne kan kjøpes i NMS' nettbutikk: nms.no/nettbutikk

Fra Kamerun. Foto: Tom Sverre Bredal-Tomren

Utfyller hverandre

Kvinnene jeg snakket med, imponerte på alle nivåer. Gjennomgående fortalte de at de var blitt prester fordi de opplevde at Gud hadde kalt dem. De ønsket å tjene som prester fordi de kjente at Gud hadde gitt dem oppgaven å forkynne. Mange var overbevist om at de hadde noe å bidra med som ofte skilte seg fra mennenes bidrag: større evne til empati, nærhet til de troende, grundighet i arbeidet, og evnen til å kommunisere godt med kvinner og muslimer. Samtidig presiserte de at de ikke identifiserte seg med vestlig likestillingsdiskurs, som de mente var politisert og lite dekkende for deres situasjon. Flere foretrakk ordet «komplementering» – uttrykket for at kvinner og menn utfyller hverandre og at begge trengs i alle deler av kirken.

Samtidig var de tydelige på at kvinner lenge har vært – og fortsatt er – undertrykt i det de beskriver som et mannlig, patriarkalsk samfunn. De ønsket forandring, ikke først og fremst av politiske grunner, men fordi de mente det var Guds vilje at alle skal være frie og bruke nådegavene Gud har gitt dem. De var også klar over at det å tre inn i roller som tidligere var forbeholdt menn, skaper endring i samfunnet. Folk observerer kvinnene, oppdager at de bringer noe nytt, og dermed endres også deres posisjon.

En kvinnelig student uttrykte det slik i et av oppfølgingsintervjuene i 2025:

«Vet du, nå har denne debatten kommet så langt at de biskopene som før var åpne motstandere av kvinnelig ordinasjon, innser at de tok feil. Ting er i endring.»

Fra Bibelen

Sef 3,17-18

Bønn

Kjære Gud,
vi takker deg for kvinner som svarer på ditt kall og tjener med
frimodighet, visdom og omsorg. Takk for motet du legger i
hjertene deres, og for gavene du gir både kvinner og menn til
å bygge din kirke.

Vi ber for kirker og ledere som står i krevende
endringsprosesser. Gi dem åpne sinn, ydmykhet og vilje til
å lytte til hverandre. La respekt og likeverd vokse fram der
gamle mønstre sitter dypt. Styrk alle som møter motstand eller
latterliggjøring fordi de bruker sine nådegaver. La din kirke
være et sted der hver stemme får rom, og der flere får leve ut
kallet du har gitt dem. Amen.

Sang

NoS 482, Deg å få skode

Spørsmål til samtale

1. Flere av kvinnene fortalte om hersketeknikker: motstand fra ledere, utfrysing, baktaling, teologiske og kulturelle argumenter mot deres tjeneste, mangel på informasjon og at de ikke fikk oppgaver de var kvalifisert for. Har dere selv erfaringer med hersketeknikker knyttet til kjønn i deres norske kontekst?
2. Noen av kvinnene opplevde at andre kvinner kunne være de som motarbeidet dem mest. Hvordan reagerer dere på dette? Hva kan være årsakene?
3. Kvinnene pekte på betydningen av utdanning: at jenter oppmuntres til skolegang, at kvinner får mulighet til å studere teologi, og at nettverk for kvinner i kirken får støtte.
4. Hva tenker dere er viktig for at jenter og kvinner skal få muligheter til å bidra i samfunnet på like vilkår som menn?

Sluttord: Du er verdig!

Tekst: Marit Breen, NMS-rådgiver, kjønn og utvikling

Å få innblikk i andre menneskers liv og erfaringer beveger oss – både som enkeltpersoner og fellesskap. Vi håper at tekstene i dette samtaleheftet er en døråpner til refleksjon, samtaler og diskusjoner som både inspirerer og utfordrer.

Som mennesker skapt i Guds bilde, er vår verdi forankret i selve skapelsen og i Gud. Skal vi forstå rekkevidden av menneskets verdi, må vi vende oss til Guds fortelling om hvem vi er. Det er ikke ytre omstendigheter eller sosiale forventninger som avgjør vår verdi. Den ligger i Guds avtrykk i oss. Slik gjenspeiler menneskeheten også noe av Gud – og vi kan få en dypere forståelse av hvem Gud er gjennom møtene med hverandre, ved å lytte til og ta inn over oss hverandres livsfortellinger. Det er et vakkert mysterium.

Samtidig trues sannheten om hvem vi er fra mange kanter. Mange steder i verden lever kvinner med urett, vold og begrensede muligheter – forhold som undergraver deres verd og verdighet. Tekstene i dette heftet gir et glimt inn i hvordan dette oppleves i ulike sammenhenger, og hvordan ulike krefter kan true menneskeverdet. Det er ikke uten grunn at kvinners rettigheter løftes fram som et eget fokusområde i bistands- og diakonalt arbeid over hele verden. For er ikke kvinners rettigheter nettopp menneskerettigheter?

Behovet for å understreke kvinners rettigheter viser en realitet der også budskapet «du er verdig» stadig må holdes fram. Derfor er dette også hovedbudskapet i vårens NMS-kampanje – og noe som kan gjenkjennes i bidragene i dette heftet. Måtte tekstene bevege, inspirere og utfordre, slik at sannheten om kvinners verdi kan få bedre vilkår – både i våre egne liv og sammenhenger, og i verden for øvrig.

Bønn og forbønn

Bønn og forbønn er fundamentet for alt NMS er og gjør. Et av våre kjennetegn er: «Vi vil søke Gud i bibel og bønn - alene og sammen med andre».

- > På **nms.no/bonn** legges det ut nye bønneemner hver måned.
- > Send **NMS BE til 2490** for å få bønneemnene tilsendt på mobilen.
- > I hvert **MT (Misjonstidende)** er det bønneemner, andakt og samtaleopplegg.
- > På **Facebook** har vi gruppen **NMS bønn og fellesskap**. Alle er velkommen til å være med. Søk opp gruppen og klikk på «Bli medlem».

Velkommen i bønnefellesskapet!

Info for frivillige

Hver første torsdag i måneden klokken 20.00 sender vi «NMS-info for frivillige» på våre digitale flater. Her får du siste nytt fra NMS, misjonsinformasjon rett fra våre misjonærer og historier og inspirasjon fra våre mange frivillige.

Slik finner du sendingene:

1. Gå til nms.no/infosending
2. Her finner du til enhver tid opptak av de siste sendingene og informasjon om neste sending.
3. Klikk på sendingen du ønsker å se, sett deg godt til rette og snurr film!

Sendingene publiseres også på NMS sin YouTube-kanal, Facebook-side og Vimeo-profil, dersom du foretrekker å se dem der. Hjelp oss gjerne å gjøre sendingene kjent for flere!

NMS GJENBRUK

NMS Gjenbruk er Norges største gjenbrukskjede med 52 butikker og et lysstøperi, som drives av rundt 2300 frivillige medarbeidere. Overskuddet fra butikkene går til NMS sine prosjekter.

Gjenbruk bidrar til mindre avfall og forlenget levetid på varene. Vi ønsker at våre butikker skal være trivelige møteplasser for både frivillige og kunder.

Knausen Lysstøperi samler inn lysstumper via våre gjenbruksbutikker. Stumpene sorteres og støpes om til nye flotte lys og tennbrikker, for så å selges ut igjen i butikkene.

Les mer om NMS Gjenbruk på nmsgjenbruk.no

SØK OG FÅ STØTTE FRA K-STUD

Visste dere at en søknad om studiestøtte hos K-stud utløser penger til NMS?

Jo flere søknader, jo større sum overføres til NMS sitt arbeid for å utrydde fattigdom, dele troen på Jesus og bekjempe urettferdighet.

Hva er K-stud?

K-stud (Kristelig studieforbund) er en frivillig organisasjon og et offentlig godkjent studieforbund, med en visjon om å skape gode læringsarenaer for troen og livet.

K-stud formidler også statsstøtte til medlemsorganisasjonenes voksenopplæring. Les mer om K-stud her: www.k-stud.no

Krav for å få tildelt støtte:

- > Foreningen/gruppen må være medlem i NMS
- > Minst åtte kurstimer (tid en bruker på f. eks. et samtalehefte)
- > Minst en deltaker må fullføre
- > Føre oversikt over frammøte
- > Bruke et godkjent studieopplegg. (Alle NMS sine samtalehefter er godkjente.)
- > Sende inn søknad om støtte (*Innen 3 måneder etter avsluttet kurs/gruppe*)

Hvorfor søke om støtte gjennom K-stud?

Både NMS og K-stud ønsker at foreninger og grupper søker om tilskudd. K-stud får innvilgninger via statsbudsjettet i forhold til antall søknader. Slik kan foreningen/gruppen øke sin økonomiske støtte til NMS.

Hvordan søke?

Elektronisk tilskuddsportal
Du finner den på www.k-stud.no

Lykke til – og tusen takk!

Samtalehefte for foreninger og grupper

Godkjent av K-stud (Kristelig studieforbund)

Utgitt av NMS (Det Norske Misjonsselskap) 2026

Bønneforslag: Bente Bjørseth

Redaktør: Marit Breen

Salmehenvisninger (utenom to): Norsk Salmebok 2013 (NoS)

Grafisk oppsett: Ålgård Offset

Forsidebilde: Maria Indrøy Risanger

Trykkeri: Ålgård Offset